

รธน. มาตรา ๖ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๖๔
ป.วิ.อ. มาตรา ๑๗๕

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ส่งคำโต้แย้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ซึ่งจำเลยโต้แย้งว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ และมาตรา ๒๓๓ แม้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ ไม่ใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์จะใช้บังคับแก่คดีโดยตรงตามฐานความผิดที่โจทก์ฟ้องก็ตาม แต่ศาลจังหวัดบุรีรัมย์จำเป็นต้องใช้ในการสั่งเกี่ยวกับพยานหลักฐานก่อนที่ศาลจะพิจารณาพิพากษา บทบัญญัตินี้จึงเป็นกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๕ กำหนดให้ศาลมีอำนาจเรียกสำนวนการสอบสวนจากพนักงานอัยการมาประกอบการวินิจฉัยได้เมื่อโจทก์สืบพยานเสร็จแล้ว โดยใช้บังคับระหว่างศาลกับพนักงานอัยการในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ เป็นบทบัญญัติทั่วไปซึ่งบัญญัติอำนาจของศาลในการพิจารณาพิพากษาคดี บทบัญญัติทั้งสองมิได้มีความเกี่ยวเนื่องเป็นเรื่องเดียวกัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ บัญญัติให้ผลของบทบัญญัติของกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญให้เป็นอันใช้บังคับมิได้ จึงไม่อาจมีบทบัญญัติใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ คำโต้แย้งดังกล่าวไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคสอง

ย่อโดย นางสาวพัลลภา ดาเกลี้ยง
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญปฏิบัติการ

นายปฐมพงษ์ คำเขียว
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๕

นางสาวณิชภา ภูมินายก
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๒

นายมนตรี กนกวารี
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านคดี รักษาการแทน
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ